

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας - Αριθμός Εικοστός Έβδομος

Jeff Pippenger
2026-01-14

Αριθμός Είκοσι Επτά

Καταγράφουμε τις αλήθειες τις οποίες ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα αποσφραγίζει τώρα. Συντάσσουμε τις αλήθειες σε αρμονική τάξη, προκειμένου να πραγματευθούμε το μήνυμα του Ιωήλ, το οποίο ο Πέτρος προσδιόρισε ως το μήνυμα της όψιμης βροχής στο βιβλίο των Πράξεων. Προσεγγίζουμε τις αλήθειες που βρίσκονται τώρα στη διαδικασία της εκπλήρωσης, ως τις αλήθειες που επιτελούν τον τελικό διαχωρισμό των δύο τάξεων που εκδηλώνονται πάντοτε όταν αποσφραγίζεται μια δοκιμαστική αλήθεια. Εξετάζουμε επίσης αυτές τις ίδιες αποσφραγισμένες αλήθειες όχι μόνον ως τα λόγια του τρίτου αγγέλου που διαχωρίζει, αλλά και ως τα λόγια που επιτελούν τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ο τρίτος άγγελος και εκκαθαρίζει και εξαγνίζει.

Από τον Ιούλιο του 2023, ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα αποσφραγίζει προοδευτικά αλήθειες που συνδέονται με τις εξωτερικές και εσωτερικές γραμμές στην ιστορία του υπολοίπου λαού του Θεού. Τώρα ανοίγουμε το βιβλίο του Ματθαίου, με σκοπό να κατανοήσουμε τον ρόλο του Πέτρου. Ο Πέτρος αποτελεί σύμβολο της διαθηκικής σχέσεως του Χριστού με τη χριστιανική νύμφη Του—την εκκλησία την οποία θα οικοδομούσε επάνω στον Βράχο. Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει την πρώτη αλλά και την τελευταία χριστιανική νύμφη. Ο Πέτρος παριστάνεται ως αυτό ακριβώς το σύμβολο στο μεσαίο εδάφιο των κεφαλαίων ένδεκα και είκοσι δύο του Ματθαίου, και τα κεφάλαια αυτά είναι τα μεσαία κεφάλαια των παραλλήλων γραμμών της Γενέσεως και της Αποκαλύψεως από το κεφάλαιο ένδεκα έως το είκοσι δύο. Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες κατά τις έσχατες ημέρες, και στο χωρίο αυτό βρίσκεται στην Καισάρεια Φιλίππου, η οποία είναι το Πάνειον του Δανιήλ 11:13–15.

Ο Πέτρος βρίσκεται στο Πάνειον, και βρίσκεται επίσης στην ημέρα της Πεντηκοστής, στο υπερών κατά την τρίτη ώρα, και έπειτα στον ναό κατά την ενάτη ώρα. Οι έξι ώρες αντιπροσωπεύουν τη χρονική περίοδο κατά την οποία οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες σφραγίζονται, εν όψει της έλευσης του νόμου της Κυριακής. Η σταύρωση του Χριστού επίσης άρχισε κατά την τρίτη ώρα και Εκείνος απέθανε κατά την ενάτη ώρα, γεγονός που οδήγησε στην ανάσταση, η οποία εγκαινίασε την Πεντηκοστιανή περίοδο που κατέληξε με τον Πέτρο στην Πεντηκοστή κατά την τρίτη και την ενάτη ώρα. Όταν η Πρόνοια έστειλε το ευαγγέλιο στα έθνη, ο Κορνήλιος έστειλε να καλέσουν τον Πέτρο κατά την ενάτη ώρα. Η τρίτη ώρα επίσης αντιπροσώπευε την πρωινή προσφορά και η ενάτη ώρα την εσπερινή προσφορά.

Η περίοδος των έξι ωρών αντιπροσωπεύθηκε από την περίοδο της συγκέντρωσης του στρατοπέδου στο Έξετερ και από τη μεγάλη απογοήτευση της 22ας Οκτωβρίου 1844. Στις

Πράξεις, ο Πέτρος παρουσιάζεται να έρχεται σε ενότητα με τους λοιπούς που αποτελούν τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες στο τέλος του πρώτου κεφαλαίου, όταν ο Ιούδας αντικαθίσταται από τον Ματθία. Τότε ο αριθμός έχει συμπληρωθεί. Υπάρχει μια συγκεκριμένη εξέλιξη που προσδιορίζεται στην αφήγηση.

Ο Πέτρος είναι πρώτα στο ανώγειο, και κατόπιν στον ναό. Όταν βρίσκεται στο ανώγειο, είναι η τρίτη ώρα, και στον ναό, είναι η ενάτη ώρα. Η παρουσίαση κατά την τρίτη ώρα παρήγαγε το βάπτισμα τριών χιλιάδων ψυχών.

Τότε εκείνοι που δέχθηκαν με χαρά τον λόγο του βαπτίσθηκαν· και την ίδια ημέρα προστέθηκαν σ' αυτούς περίπου τρεις χιλιάδες ψυχές. Πράξεις 2:41.

Από την αρίθμηση στο τέλος του πρώτου κεφαλαίου, έως τον ναό κατά την ενάτη ώρα, η περίοδος αυτή αντιπροσωπεύει τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες θα παρουσιάσουν το μήνυμα της δικαιοσύνης διά της πίστεως, το οποίο είναι το μήνυμα του τρίτου αγγέλου εν αληθεία. Η δικαίωση είναι το έργο του Θεού, διά του οποίου καταβάλλεται η δόξα του ανθρώπου στο χόμα, όπως τόσο εύστοχα έχει επισημάνει η Αδελφή Γουάιτ.

«Τι είναι η δικαίωση διά της πίστεως; Είναι το έργο του Θεού, ο οποίος καταβάλλει στη σκόνη τη δόξα του ανθρώπου και πράττει για τον άνθρωπο εκείνο το οποίο δεν είναι στην εξουσία του να πράξει για τον εαυτό του. Όταν οι άνθρωποι βλέπουν τη δική τους μηδαμινότητα, προετοιμάζονται να ενδυθούν τη δικαιοσύνη του Χριστού. Όταν αρχίζουν να αινούν και να υψώνουν τον Θεό όλη την ημέρα, τότε, διά της θεωρήσεως, μεταμορφώνονται στην ίδια εικόνα. Τι είναι η αναγέννηση; Είναι η αποκάλυψη στον άνθρωπο της αληθινής του φύσεως, ότι μέσα στον εαυτό του είναι ανάξιος. Αυτά τα μαθήματα ποτέ δεν τα έχετε μάθει. Ω, να μπορούσατε να συνειδητοποιήσετε την αξία της ανθρώπινης ψυχής.» Manuscript Releases, τόμος 20, 117.

Ένα παράδειγμα του μηνύματος της δικαιοσύνης, όπως παρουσιάζεται από τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, είναι ο Γεδεών, ο οποίος είναι άνθρωπος της διαθήκης, διότι το όνομά του μετεβλήθη σε Ιεροβάαλ. Το μήνυμα του Γεδεών συνίστατο στο ότι έθεσε αναμμένο πυρσό μέσα σε πήλινο αγγείο, έπειτα συνέτριψε το αγγείο, εσάλπισε με σάλπιγγα και ανεβόησε: «η ρομφαία του Κυρίου και του Γεδεών». Η ρομφαία του Γεδεών ήταν επίσης η ρομφαία του Κυρίου, διότι η ρομφαία είναι ο Λόγος του Θεού, που αποτελεί τον συνδυασμό της Θεότητας με την ανθρωπότητα. Εκείνο το μήνυμα παριστάνετο με τη σάλπιγγα και την κραυγή του, καθώς συνέτριβε το αγγείο. Το αγγείο είναι η ανθρωπότητα, η οποία πρέπει να συντριβεί, ή να ταπεινωθεί έως το χόμα, ώστε να εκλάμψει η δόξα του φωτός του Θεού.

Πριν κηρύξει το μήνυμα, ο Γεδεών συγκέντρωσε τριακόσιους άνδρες μέσω μιας διαδικασίας δοκιμασίας. Όταν η διαδικασία ολοκληρώθηκε, ο Γεδεών είχε τριακόσιους άνδρες. Οι 300 αποτελούν το ένα δέκατο των τριών χιλιάδων κατά την Πεντηκοστή. Αυτοί αντιπροσωπεύουν το στράτευμα που ανυψώνεται στον Ιεζεκιήλ τριάντα επτά, οι οποίοι εισέρχονται στην αιώνια διαθήκη.

Και προεφήτευσα καθώς με προσέταξε, και η πνοή εισήλθε εις αυτούς, και ανέζησαν, και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών, στράτευμα μέγα σφόδρα. Τότε είπε προς εμέ· Υιέ ανθρώπου, τα οστά ταύτα είναι πας ο οίκος του Ισραήλ· ιδού, αυτοί λέγουσιν, Τα οστά ημών εξηράνθησαν, και η ελπίς ημών απωλέσθη· ημείς απεκόπημεν καθ' εαυτούς. Ιεζεκιήλ 37:10, 11.

Ο οίκος του Ισραήλ έχει αποκοπή κατά τὰ μέρη του, και ὁ Ἰεζεκιήλ πρόκειται νὰ καταδείξῃ πῶς τὰ μέρη τοῦ Ἰούδα και τοῦ Ἐφραΐμ, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀποκοπή, θὰ γίνουν ἓνα ἔθνος. Ἐκεῖνο τὸ στράτευμα ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ράβδους πού ἦσαν χωρισμένες, ἀλλὰ ἐνώνονται εἰς μίαν ράβδον, ὅταν εἰσέρχονται εἰς διαθήκην μετὸν Θεόν.

Και ἔτι θέλω κάμει μετ' αὐτῶν διαθήκην εἰρήνης· αὕτη θέλει εἶσθαι μετ' αὐτῶν διαθήκη αἰώνιος· και θέλω στηρίζει αὐτούς, και πληθύνει αὐτούς, και θέλω θέσει τὸ ἁγιαστήριόν μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Και ἡ σκηνή μου θέλει εἶσθαι μετ' αὐτῶν· ναί, ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν, και αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου. Και τὰ ἔθνη θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Κύριος, ὁ ἁγιάζων τὸν Ἰσραήλ, ὅταν τὸ ἁγιαστήριόν μου ἦ ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰεζεκιήλ 37:26–28.

«Τὰ ἔθνη θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Κύριος» ὁ ἁγιάζων τὸν Ἰσραήλ, ὅταν θέσῃ τὸ ἁγιαστήριόν Του ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν. Ἡ σύζευξις τοῦ ἁγιαστηρίου τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ ἀντιπροσωπεύει τὴν σύζευξιν τοῦ ἀνθρωπίνου ναοῦ μετὰ τοῦ θείου ναοῦ, και ὅταν τοῦτο συμβῆ, οἱ πιστοὶ 300 τοῦ Θεοῦ σφραγίζονται, και ὁ κόσμος δύναται νὰ προειδοποιηθῆ μόνον διὰ τοῦ νὰ ἴδῃ ἓναν λαὸν ὁ ὁποῖος ἁγιάζεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς.

«Τὸ ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι νὰ ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ αμαρτίας, περὶ δικαιοσύνης και περὶ κρίσεως. Ὁ κόσμος μπορεῖ νὰ προειδοποιηθῆ μόνον ὅταν βλέπει ἐκείνους που πιστεύουν τὴν ἀλήθεια νὰ ἁγιάζονται διὰ τῆς ἀληθείας, νὰ ἐνεργούν βάσει ὑψηλῶν και ἁγίων ἀρχῶν, φανερώνοντας, με ὑψηλὴ και ἐξυψωμένη ἔννοια, τὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ μεταξὺ ἐκείνων που τηροῦν τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ και ἐκείνων που τὶς καταπατοῦν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τους. Ὁ ἁγιασμός τοῦ Πνεύματος ἐπισημαίνει τὴ διαφορὰ μεταξὺ ἐκείνων που ἔχουν τὴ σφραγίδα τοῦ Θεοῦ και ἐκείνων που τηροῦν μίαν νόθη ἡμέρα ἀναπαύσεως. Ὅταν ἐλθεῖ ἡ δοκιμασία, θὰ καταδειχθῆ καθαρά ποῖο εἶναι τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου. Εἶναι ἡ τήρησις τῆς Κυριακῆς. Ἐκεῖνοι που, ἀφοῦ ἀκουσαν τὴν ἀλήθεια, ἐξακολουθοῦν νὰ θεωροῦν τὴν ἡμέρα αὕτη ὡς ἁγία, φέρουν τὴν υπογραφή τοῦ ἀνθρώπου τῆς αμαρτίας, ὁ ὁποῖος ἐστοχάσθη νὰ ἀλλάξει καιροῦς και νόμον.» Bible Training School, 1 Δεκεμβρίου, 1903.

Τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ ἐνώνεται με τὴν ἐκκλησίαν Του ὅταν ἡ ἐκκλησία μεταμορφώνεται ἀπὸ τὴ στρατευόμενη ἐκκλησία σὴν θριαμβεύουσα ἐκκλησία. Ἡ διαθήκη σὴν ὁποία ἀναφέρεται ὁ Ἰεζεκιήλ ἐκτίθεται σὴν συνάρτησιν με τὴν ἐνωση τῶν δύο ράβδων, που ἀποτελοῦν ἓνα ἔθνος.

Εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδού, ἐγὼ θὰ λάβω τὴν ράβδον τοῦ Ἰωσήφ, ἡ ὁποία εἶναι ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Ἐφραΐμ, και τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραήλ τῶν συντρόφων αὐτοῦ, και θὰ τὰς συνενώσω μετ' αὐτῆς, τουτέστιν μετὰ τῆς ράβδου τοῦ Ἰούδα, και θὰ τὰς καταστήσω μίαν ράβδον, και θὰ εἶναι μία ἐν τῇ χειρὶ μου. Και αἱ ράβδοι, ἐφ' ὧν γράφεις, θὰ εἶναι ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Και εἶπε πρὸς αὐτούς,

Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἴδου, ἐγὼ θὰ λάβω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν, ὅπου ἐπορεύθησαν, καὶ θὰ τοὺς συνάξω ἀπὸ πανταχόθεν καὶ θὰ τοὺς φέρω εἰς τὴν γῆν αὐτῶν· καὶ θὰ τοὺς κάμω ἓνα ἔθνος ἐν τῇ γῇ, ἐπὶ τῶν ὁρέων τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ εἷς βασιλεὺς θὰ εἶναι βασιλεὺς ἐπὶ πάντας αὐτούς· καὶ δὲν θὰ εἶναι πλέον δύο ἔθνη, οὐδὲ θὰ διαιρεθοῦν πλέον εἰς δύο βασιλεία· οὐδὲ θὰ μολύνωσι πλέον ἑαυτοὺς μὲ τὰ εἰδωλά των, οὐδὲ μὲ τὰ βδελύγματά των, οὐδὲ μὲ οὐδεμίαν ἀπὸ τὰς παραβάσεις των· ἀλλὰ θὰ τοὺς σώσω ἀπὸ πάσας τὰς κατοικίας αὐτῶν, ἐν αἷς ἤμαρτον, καὶ θὰ τοὺς καθαρίσω· καὶ οὕτως θὰ εἶναι λαός μου, καὶ ἐγὼ θὰ εἶμαι Θεὸς αὐτῶν. Ἰεζεκιήλ 37:19–23.

Ἡ ράβδος του Εφραΐμ καὶ ἡ ράβδος του Ἰούδα εἶναι οἱ δύο διασκορπισμοὶ των 2520 ἐτῶν ἐναντίον του Εφραΐμ καὶ του Ἰούδα, οἱ οποίοι ἐφθασαν στο τέλος τους το 1798 καὶ στις 22 Οκτωβρίου 1844, ἀντιστοίχως. Ἐγιναν τὸ ἓνα ἔθνος τοῦ σύγχρονου πνευματικοῦ Ἰσραὴλ στις 22 Οκτωβρίου 1844, ὅταν ἀρχισε τὸ ἔργο τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ λαοῦ Του, ἢ τοῦ αγιαστηρίου Του. Ἡ ἱστορία ἐκεῖνη προτυπώνει τὴν ἱστορία των ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οἱ οποίοι θα ἐκκαθαρισθοῦν καὶ θα καθαρισθοῦν ἀπὸ τὸν Ἄγγελο τῆς Διαθήκης, ὁ οποίος ἐρχεται αἰφνιδίως στον ναὸ του κατὰ τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς. Ὄταν ὁ ἐκκαθαρισμὸς αὐτὸς ἐκπληρωθεῖ, ἀκριβῶς λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς, ἡ θριαμβεύουσα ἐκκλησία θα ἔχει βασιλεῖα ἐπ’ αὐτῶν, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτὸς εἶναι ὁ Δαβὶδ, ὁ οποίος ἀρχισε τὴ βασιλεία του σε ηλικία τριάντα ἐτῶν. Εἶναι ὁ ἴδιος Δαβὶδ που, στο πρῶτο κεφάλαιο τοῦ Κατὰ Ματθαῖον, εἶναι ἡ δέκατη τετάρτη γενεὰ ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ. Αὐτὸ προσδιορίζει μιὰ τρίτη μαρτυρία τοῦ Δαβὶδ κατὰ τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς. Το ἰσχυρὸ στράτευμα που ἐγείρεται ἀπὸ τις δύο ράβδους ὁδηγεῖται ἀπὸ τὸν βασιλεῖα Δαβὶδ, ὅταν ἡ ἐκκλησία ἐκκαθαρισθεῖ ἀπὸ τὰ ζιζάνια.

Καὶ ὁ δοῦλός μου Δαβὶδ θὰ εἶναι βασιλεὺς ἐπ’ αὐτούς, καὶ πάντες θὰ ἔχουν ἓνα ποιμένα· θὰ πορεύωνται ἐπίσης κατὰ τὰς κρίσεις μου, καὶ θὰ τηροῦν τὰ προστάγματά μου, καὶ θὰ τὰ ἐκτελοῦν. Καὶ θὰ κατοικοῦν ἐν τῇ γῇ τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τὸν Ἰακώβ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἧ κατώκησαν οἱ πατέρες σας· καὶ θὰ κατοικοῦν ἐν αὐτῇ, αὐτοί, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ δοῦλός μου Δαβὶδ θὰ εἶναι ἄρχων αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰεζεκιήλ 37:24, 25.

Αὐτὸ τὸ στράτευμα εἶναι ἐπίσης οἱ ἱερεῖς τοῦ πρῶτου κεφαλαίου τῆς Α΄ Πέτρου, οἱ οποίοι εἶναι τριάντα ἐτῶν ὅταν ἀρχίζουν τὴ διακονία τους.

Και σεις, ὡς λίθοι ζῶντες, οικοδομεῖσθε οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, διὰ νὰ προσφέρητε πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους εἰς τὸν Θεὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Α΄ Πέτρου 2:5.

Εκεῖνοι οἱ ἱερεῖς προτυπώθηκαν ἐπίσης ἀπὸ τους τριακόσιους Μιλλεριτικούς κήρυκες, οἱ οποίοι ἔλαβαν τὰ τριακόσια διαγράμματα τοῦ 1843 που ἐκδόθηκαν καὶ χρησιμοποίησαν τὰ διαγράμματα γιὰ νὰ μεταφέρουν τὸ μήνυμα στη γενεὰ τους.

«Ὑστερα ἀπὸ κάποια συζήτηση ἐπὶ τοῦ θέματος, ἀποφασίσθηκε ὁμοφώνως νὰ λιθογραφηθοῦν τριακόσια παρόμοια με τούτο, πράγμα τὸ ὁποῖο σύντομα πραγματοποιήθηκε. Ονομάστηκαν “τὰ διαγράμματα τοῦ ’43”. Αὐτὴ υπήρξε μιὰ πολὺ σημαντικὴ Συνδιάσκεψη.» The Autobiography of Joseph Bates, 263.

«Τώρα η ιστορία μας δείχνει ότι υπήρχαν εκατοντάδες που δίδασκαν από τα ίδια χρονολογικά διαγράμματα με εκείνα που χρησιμοποιούσε ο William Miller, όλοι του αυτού τύπου. Τότε υπήρχε η ενότητα του μηνύματος, όλα πάνω σε ένα θέμα, τον ερχομό του Κυρίου Ιησού σε ορισμένο χρόνο, το 1844.» Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

Οι 300 Μιλλεριτικοί κήρυκες επιτέλεσαν το έργο τους κατά την ιστορία του πρώτου αγγέλου, και η έμπνευση μάς πληροφορεί ότι ο πρώτος άγγελος προτυπώνει τον τρίτο άγγελο. Ήσαν, σύμφωνα με τον Joseph Bates, «όλοι της αυτής σφραγίδος». Ο Γεδεών δίνει οδηγία στο στρατεύμα του των τριακοσίων να πράξουν όπως έπραξε εκείνος. Οι 300 Μιλλεριτικοί κήρυκες, οι οποίοι προτυπώθηκαν από το στρατεύμα των τριακοσίων του Γεδεών, πρόκειται να παραταχθούν στην 9/11, όπου το πρώτο μήνυμα ενδυναμώνεται και αρχίζει η δοκιμασία.

Τότε ο Ιεροβάαλ, που είναι ο Γεδεών, και όλος ο λαός που ήταν μαζί του, σηκώθηκαν ενωρίς και στρατοπέδευσαν πλησίον της πηγής Αρώδ· και το στρατόπεδο των Μαδιανιτών ήταν προς βορράν από αυτούς, πλησίον του λόφου Μωρέ, στην κοιλάδα. Και ο Κύριος είπε προς τον Γεδεών: Ο λαός που είναι μαζί σου είναι πάρα πολύς, ώστε να παραδώσω τους Μαδιανίτες στα χέρια τους, μήπως ο Ισραήλ καυχηθεί εναντίον μου, λέγοντας: Το δικό μου χέρι με έσωσε. Τώρα, λοιπόν, κήρυξε στα αυτιά του λαού, λέγοντας: Όποιος είναι φοβισμένος και δειλός, ας επιστρέψει και ας αναχωρήσει νωρίς από το όρος Γαλαάδ. Και επέστρεψαν από τον λαό είκοσι δύο χιλιάδες· και έμειναν δέκα χιλιάδες. Και ο Κύριος είπε προς τον Γεδεών: Ο λαός είναι ακόμη πολύς· κατάβασέ τους στο νερό, και εκεί θα τους δοκιμάσω για σένα· και θα γίνει τούτο: εκείνος για τον οποίο θα σου πω, Αυτός θα πάει μαζί σου, αυτός θα πάει μαζί σου· και εκείνος για τον οποίο θα σου πω, Αυτός δεν θα πάει μαζί σου, αυτός δεν θα πάει.

Και κατέβασεν τὸν λαὸν εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Γεδεών· Πᾶς ὅστις λάψει ἀπὸ τοῦ ὕδατος μετὰ τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καθὼς λάπτει ὁ κύων, τοῦτον θέλεις καταστήσει χωριστὰ· ὁμοίως καὶ πᾶς ὅστις κάμπτει ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ διὰ νὰ πίη. Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων, φερόντων τὴν χεῖρα αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν, ἦσαν τριακόσιοι ἄνδρες· πᾶς δὲ ὁ λοιπὸς λαὸς ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν διὰ νὰ πίωσιν ὕδωρ. Κριταὶ 7:1–6.

Το όνομα του Γεδεών μεταβάλλεται σε Ιεροββάαλ, που σημαίνει «να αντιμάχεται τον Βάαλ». Γεδεών σημαίνει «υλοτόμος», και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής έθεσε την αξίνη στη ρίζα του δένδρου. Ο Ιωάννης προτυποποιούσε τον William Miller, τον αγγελιαφόρο του πρώτου αγγέλου, όπου εκεί ευθυγραμμίζεται ο Γεδεών. Ο Γεδεών είναι ο Miller, ο άλφα Ηλίας, στην ιστορία των τριών αγγέλων.

Οι Μαδιανίτες είναι ο βόρειος εχθρός, και στρατοπέδευσαν πλησίον του λόφου Μωρέ, ενώ ο Γεδεών ήταν πλησίον της πηγής Αρώδ, που σημαίνει φόβο και τρόμο. Η 11η Σεπτεμβρίου εισήγαγε την τρομοκρατία, και το πρώτο μήνυμα είναι μια κλήση να φοβηθούμε τον Θεό. Ο Γεδεών βρίσκεται στην 11η Σεπτεμβρίου, στην πηγή Αρώδ (τρομοκρατία), και ο βόρειος εχθρός στην κοιλάδα, πλησίον του λόφου Μωρέ, που σημαίνει πρώιμη βροχή. Στην 11η Σεπτεμβρίου ο ραντισμός της όψιμης βροχής, που είναι η πρώιμη βροχή, άρχισε να πέφτει από τον λόφο Μωρέ. Μετά την πρώτη από δύο δοκιμασίες, οι είκοσι δύο χιλιάδες στάλθηκαν στο σπίτι από το όρος Γαλαάδ. Το Γαλαάδ σημαίνει ορόσημο, και το ορόσημο όπου οι είκοσι δύο χιλιάδες στάλθηκαν στο σπίτι είναι η πρώτη απογοήτευση της 19ης Απριλίου 1844 ή της 18ης Ιουλίου 2020. Το είκοσι

δύο σηματοδοτεί το ορόσημο της πρώτης απογοήτευσης, όπως ακριβώς το 22 προσδιορίζει την ημέρα κατά την οποία έφθασε η μεγάλη απογοήτευση, στις 22 Οκτωβρίου 1844.

Η επόμενη δοκιμασία ήταν η δοκιμασία του ύδατος, η οποία εικονογραφείται στη Μιλλεριτική ιστορία από την κατασκηνωτική σύναξη του Exeter, όπου υπήρχαν δύο σκηνές συνδεδεμένες με το ύδωρ, εκπροσωπώντας έτσι δύο τάξεις προσκυνητών. Το Exeter σημαίνει «φρούριο επί του ύδατος», και η άλλη σκηνή καταλαμβάνεται από τις μωρές παρθένες από το Watertown. Το Exeter αντιπροσωπεύει τη δοκιμασία του ύδατος του Γεδεών, αλλά δεν επρόκειτο τόσο για το ίδιο το ύδωρ, όσο για τη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε για να το πουν. Η μία τάξη ήταν υπερβολικά κουρασμένη για να συνεχίσει να κινείται καθώς μάζευε το ύδωρ, ενώ η άλλη τάξη συνέχιζε να προχωρεί. Η μία τάξη ήταν η κουρασμένη τάξη, που εκπροσωπείται από τη Λεία σε αντίθεση με τη Ραχήλ, η οποία ήταν η καλή οδοιπόρος.

Η διακονία του Future for America ήταν ο Γεδεών στην 11η Σεπτεμβρίου, όταν η πρώτη από δύο δοκιμασίες θα έκκαθάριζε μία μεγάλη τάξη από την ομάδα του Γεδεών. Η τρομοκρατία της 11ης Σεπτεμβρίου προσδιορίζει την πηγή του Άρωδ, του φόβου και του τρόμου, και ο λόφος Μωρέ προσδιορίζει την αρχή της ὄψιμης βροχής. Έλαβε χώραν ένας διαχωρισμός στις 18 Ιουλίου 2020, όταν είκοσι δύο χιλιάδες απέχώρησαν, σηματοδοτώντας έτσι την άφιξη του καιρού της βραδύνσεως με τον αριθμό είκοσι δύο. Οι τριακόσιοι του Γεδεών είναι εκείνοι που περνούν τη δεύτερη δοκιμασία, η οποία είναι η δοκιμασία της μεθοδολογίας της ὄψιμης βροχής, όπως προσδιορίζεται στο Ήσαϊας είκοσι ὀκτώ.

Ο Πέτρος βρίσκεται τόσο στο Πάνειον όσο και στην Πεντηκοστή. Η Πεντηκοστή είναι ο νόμος της Κυριακής, και το ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφιο δεκάξι, είναι επίσης ο νόμος της Κυριακής. Τα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ είναι το Πάνειον, και τα εδάφια αυτά αντιπροσωπεύουν την εξωτερική προφητική ιστορία που οδηγεί στον νόμο της Κυριακής, ενώ ο Πέτρος στις Πράξεις, κατά την τρίτη και την ενάτη ώρα, αντιπροσωπεύει την εσωτερική προφητική ιστορία που οδηγεί στον νόμο της Κυριακής. Η εξωτερική γραμμή ταυτοποιεί την ιστορία που οδηγεί στο χάραγμα του θηρίου, και η εσωτερική ταυτοποιεί την ιστορία της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Καθώς ο Πέτρος αποτελεί τόσο σημαντικό σύμβολο τόσο στην εξωτερική όσο και στην εσωτερική ιστορία που τώρα βρίσκεται στη διαδικασία εκπλήρωσης, φάνηκε εύλογο να τοποθετηθεί ο Πέτρος μέσα στο προφητικό πλαίσιο που εκτείνεται κάτω από την επιφανειακή ανάγνωση της Γραφής.

Οι δώδεκα Μεσσιανικές προφητείες που επισημαίνονται ως εκπληρωμένες στο βιβλίο του Ματθαίου αντιπροσωπεύουν την ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ο «καιρός του τέλους» σηματοδοτεί την έναρξη ενός μεταρρυθμιστικού κινήματος, και καθώς η γέννηση του Ααρών και του Μωυσή σηματοδότησε τον «καιρό του τέλους» στη γραμμή του Μωυσή, του άλφα του Χριστού, έτσι επίσης η γέννηση του Ιωάννη και του εξαδέλφου του Ιησού σηματοδότησε τον «καιρό του τέλους» το 1989. Το κατά πόσον αξίζει να εξεταστούν οι δώδεκα Μεσσιανικές προφητείες καθίσταται ακόμη πιο ενδιαφέρον, όταν τεθεί στο πλαίσιο με την εγέρση ενός άλλου ερωτήματος. Ποιο άλλο βιβλικό βιβλίο επισημαίνει τόσες πολλές Μεσσιανικές εκπληρώσεις όσες απαντώνται στον Ματθαίο;

«Το έργο του Θεού επάνω στη γη παρουσιάζει, από εποχή σε εποχή, μια εντυπωσιακή ομοιότητα σε κάθε μεγάλη μεταρρύθμιση ή θρησκευτικό κίνημα. Οι αρχές της συναναστροφής του Θεού με τους ανθρώπους είναι πάντοτε οι ίδιες. Τα σπουδαία κινήματα του παρόντος έχουν το παράλληλό τους σε εκείνα του παρελθόντος, και η πείρα της εκκλησίας κατά τους προηγούμενους αιώνες έχει μαθήματα μεγάλης αξίας για τον δικό μας καιρό.» The Great Controversy, 343.

Κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα έχει ένα σημείο εκκινήσεως, το οποίο στο βιβλίο του Δανιήλ χαρακτηρίζεται ως «ο καιρός του τέλους». Ο καιρός του τέλους στο μεταρρυθμιστικό κίνημα του Χριστού ήταν η γέννησή Του, η οποία προεικόνιζε τόσο το 1798 όσο και το 1989,

Το Πρώτο Μεσσιανικό Σημείο-Ορόσημο—1989

Και είπαν προς αυτόν· Εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας· διότι ούτω είναι γεγραμμένον διά του προφήτου· Και συ, Βηθλεέμ, γη Ιούδα, δεν είσαι διόλου η ελαχίστη μεταξύ των ηγεμόνων του Ιούδα· διότι εκ σου θέλει εξέλθει Κυβερνήτης, όστις θέλει ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ. Ματθαίος 2:5, 6.

Πρόρρηση

Και σὺ, Βηθλεέμ Εφραθά, μικρὰ ἐὰν εἶσαι ἀνάμεσα εἰς τὰς χιλιάδας τοῦ Ἰούδα, ἀλλ' ἐκ σοῦ θέλει ἐξέλθει πρὸς ἐμέ ἐκεῖνος ὅστις μέλλει νὰ εἶναι ἄρχων ἐν τῷ Ἰσραήλ· τοῦ οὐοίου αἱ ἐξόδοι εἶναι ἀπ' ἀρχῆς, ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος. Μιχαίας 5:2.

Το 1989 ήταν ο καιρός του τέλους για το κίνημα του τρίτου αγγέλου. Ήλθε 126 έτη μετά την αποστασία του 1863 και αντιπροσωπεύθηκε από τον Ronald Reagan και τον George Bush τον πρεσβύτερο. Ο καιρός του τέλους στην ιστορία του Μωυσή ήταν η γέννηση του Ααρών και του Μωυσή, όπως και ο καιρός του τέλους στην ιστορία του Χριστού ήταν η γέννηση του Ιωάννη του Βαπτιστή και του Χριστού. Όταν το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίζεται, όπως αποσφραγίστηκε το 1989, υπάρχει αύξηση της γνώσεως. Αυτή η αύξηση της γνώσεως οδηγεί στο δεύτερο ορόσημο, προσδιορίζοντας πότε αναπτύσσεται ένα δοκιμαστικό μήνυμα από τη γνώση που αποσφραγίστηκε.

Κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα σηματοδοτεί ένα σημείο κατά το οποίο το μήνυμα λαμβάνει επίσημη διατύπωση και κατόπιν γίνεται δοκιμαστικό μήνυμα. Ο Χριστός πάντοτε εξηγεί τη δοκιμασία εκ των προτέρων, προτού καταστήσει άνδρες και γυναίκες υπευθύνους γι' αυτήν. Ο Αδάμ και η Εύα πληροφορήθηκαν εκ των προτέρων τα αποτελέσματα που θα επέρχονταν, εάν παρακούσουν, και ο Θεός ουδέποτε μεταβάλλεται.

Και ο Κύριος ο Θεός προσέταξε τον άνθρωπο, λέγοντας· Από παντός δένδρου του παραδείσου δύνασαι ελευθέρως να τρώγεις· ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, δὲν θέλεις φάγει ἀπ' αὐτοῦ· διότι καθ' ἡν ἡμέραν φάγῃς ἀπ' αὐτοῦ, θέλεις ἐξάπαντος ἀποθάνει. Γένεσις 2:16, 17.

Ο Γουίλλιαμ Μίλλερ «τυποποίησε» το δοκιμαστικό μήνυμα του πρώτου αγγέλου από το 1831 έως το 1833. Το μήνυμα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων τυποποιήθηκε το 1996, με τη

δημοσίευση του περιοδικού Time of the End, το οποίο καλύπτει τα τελευταία έξι εδάφια του Δανιήλ ένδεκα, τα οποία αποσφραγίσθηκαν το 1989. Κατά το έτος εκείνο δημοσιεύθηκε επίσης η έκδοση με τίτλο Prophetic Time Lines, η οποία εξέθεσε τη μεθοδολογία που είναι είκοσι δύο φορές ισχυρότερη από τους κανόνες που υιοθέτησε ο Γουίλλιαμ Μίλλερ. Οι κανόνες αυτοί παρατίθενται τώρα στην έκδοση Prophetic Keys. Οι κανόνες τους οποίους θα χρησιμοποιήσουν όλοι όσοι διακηρύττουν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου είναι οι κανόνες του Μίλλερ.

«Όσοι επιδίδονται στη διακήρυξη του αγγέλματος του τρίτου αγγέλου ερευνούν τις Γραφές σύμφωνα με το ίδιο σχέδιο που υιοθέτησε ο Πατήρ Μίλλερ». Review and Herald, 25 Νοεμβρίου, 1884.

Οι κανόνες του Μίλλερ είναι το άλφα και τα Προφητικά Κλειδιά είναι το ωμέγα. Ο μόνος τρόπος να περάσει κανείς ένα προφητικό μήνυμα δοκιμασίας είναι να εφαρμόσει τη μεθοδολογία μελέτης που εκτίθεται στον Λόγο του Θεού. Το αληθινό μήνυμα δεν μπορεί να διαχωρισθεί από την αληθινή μεθοδολογία που εδραιώνει το μήνυμα. Σε κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα τίθεται το μήνυμα δοκιμασίας για εκείνη τη γενεά, και αυτό περιλαμβάνει τη σωστή μεθοδολογία ως στοιχείο του οροσήμου. Το μήνυμα του Μίλλερ βασιζόταν στην αποσφράγιση του βιβλίου του Δανιήλ. Το μήνυμά του ήταν το μήνυμα του Γεδεών, διότι και αυτό παρήγαγε ένα στράτευμα τριακοσίων.

Καὶ διεΐλε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς λόχους, καὶ ἔθεσεν σάλπιγγα εἰς τὴν χεῖρα ἐκάστου, μετὰ κενῶν ὕδριων καὶ λαμπάδων ἐντὸς τῶν ὕδριων. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· Ἐμβλέψατε εἰς ἐμέ, καὶ πράξατε ὁμοίως· καὶ ἰδοὺ, ὅταν ἔλθω εἰς τὰ ἄκρα τοῦ στρατοπέδου, τότε, ὡς πράττω ἐγὼ, οὕτως θέλετε πράξει καὶ ὑμεῖς. Ὅταν σαλπίσω ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ, τότε σαλπίσατε καὶ ὑμεῖς τὰς σάλπιγγας κύκλῳ παντὸς τοῦ στρατοπέδου, καὶ εἶπατε· Ῥομφαία τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Γεδεών. Κριταὶ 7:16–18.

Το μήνυμα του Μίλλερ ήταν η «σάλπιγγα» και η «μάχαιρα». Ωστόσο, ήταν η μάχαιρα τόσο του Γεδεών όσο και του Κυρίου. Ο Λόγος του Κυρίου δημοσιεύθηκε το 1611, και 220 έτη αργότερα ο Μίλλερ δημοσίευσε το μήνυμά του περί του πρώτου αγγέλου. Η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας δημοσιεύθηκε το 1776, και 220 έτη αργότερα, το 1996, δημοσιεύθηκε το μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Του Μίλλερ ήταν το εσωτερικό μήνυμα του πρώτου αγγέλου προς τον λαό του Θεού, όπως παριστάνεται από το όραμα του ποταμού Ουλάι, αναγγέλλοντας την έναρξη της κρίσεως. Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου του Future for America είναι το εξωτερικό μήνυμα του λαού του Θεού, όπως παριστάνεται από το όραμα του ποταμού Χιδδεκέλ, αναγγέλλοντας το πέρας της κρίσεως.

Η προφητική μεθοδολογία παριστάνεται από μία από τις Μεσσιανικές προφητείες που ο Ματθαίος προσδιόρισε ως εκπληρωμένη από τον Χριστό, και με τον τρόπο αυτό τυποποιεί το 1831, με τον «πατέρα» να αντιπροσωπεύει τον υιό του το 1996. Οι δύο μάρτυρες της μεθοδολογίας είναι ένα άλφα και ωμέγα, και με τη συμμετοχή του ανθρώπινου αγγελιαφόρου, μαζί εγκαθιδρύουν μία σχέση πατέρα και υιού, η οποία είναι η σχέση του μηνύματος του Ηλία του Μαλαχία. Οι καρδιές του πατέρα στρέφονται προς τα τέκνα, και αντιστρόφως. Οι κανόνες του Μίλλερ πρέπει να ενωθούν με τους κανόνες που τιτλοφορούνται ως Προφητικά Κλειδιά. Το νέο φως πρέπει να οικοδομείται επάνω στο παλαιό φως. Όσοι επιλέγουν να μη χρησιμοποιούν τη μεθοδολογία του

1831 και του 1996 είναι καταραμένοι. Η μία τάξη είναι καταραμένη, και η άλλη είναι ευλογημένη. Η επιλογή είναι δική σας;

Το Δεύτερο Μεσσιανικό Ορόσημο —1996

Ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Θέλω ἀνοίξει τὸ στόμα μου ἐν παραβολαῖς· θέλω ἐκφέρει πράγματα κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ματθαῖος 13:35.

Πρόρρηση

Θέλω ἀνοίξει τὸ στόμα μου ἐν παραβολῇ· θέλω προφέρει αινίγματα ἀπ’ ἀρχῆς. Ψαλμοὶ 78:2.

Τα σκοτεινά ρητά, οι παραβολές που «εκφέρει» ο Λέων της φυλής του Ιούδα, αντιπροσωπεύουν παρουσιάσεις αλήθειας «γραμμὴ ἐπὶ γραμμῇ» που ἔχουν σφραγιστεῖ ἢ διατηρηθεῖ μυστικές ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Μόλις τὸ μήνυμα λάβει επίσημη διατύπωση, ἐπειτα καθίσταται ἐνδυναμωμένο μὲσω μίας ἐκπλήρωσης προφητείας που σηματοδοτεῖ τὴν ἐναρξὴ καιροῦ δοκιμασίας.

Ὅταν ἡ ὀψιμη βροχὴ ἀρχίσει νὰ ραντίζει στὶς 11 Σεπτεμβρίου 2001, ἐπαναλήφθηκε ἡ ἀποστασία τοῦ 1888 καὶ τοῦ Κορέ. Κατὰ τὴν ἀποστασία τῆς Μινεάπολης τὸ 1888 καὶ κατὰ τὴν ἀποστασία τοῦ Κορέ, οἱ ἐκλεγμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸ ἀγγελιοφόροι ἀπορρίφθηκαν μαζί με τὸ μήνυμα που παρουσίαζαν. Καὶ τὸ βρέφος καὶ τὰ ἀπόνερα ἀπορρίφθηκαν μαζί. Ἀπορρίφθηκαν με τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ὅλη ἡ συνάθροιση ἦταν ἐξίσου ἁγία με ἐκείνους που ὁ Θεὸς εἶχε ἐκλέξει. Οἱ στασιαστὲς δὲν ἦταν σε θέση νὰ διακρίνουν τὴ Θεότητα στους ἀνθρώπινους ἀγγελιοφόρους. Τὸ μόνο που μπορούσαν νὰ δουν ἦταν τὸν εαυτό τους, τὴν ἀνθρωπότητα κενὴ ἀπὸ Θεότητα, καὶ ἐτσι νόμιζαν ὅτι ὅλοι ἦταν τὸ ἴδιο.

Καὶ ὁ Κορέ, υἱὸς τοῦ Ἰσαάρ, υἱοῦ τοῦ Καάθ, υἱοῦ τοῦ Λευῖ, καὶ ὁ Δαθάν καὶ ὁ Αβειρών, υἱοὶ τοῦ Ἐλιάβ, καὶ ὁ Ὠν, υἱὸς τοῦ Φαλέθ, υἱοὶ τοῦ Ρουβὴν, ἔλαβον ἄνδρας· καὶ ἐπανεστήσαν ἐνώπιον τοῦ Μωυσέως, μετὰ τινῶν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διακοσίων πενήκοντα ἀρχόντων τῆς συναγωγῆς, ἐνδόξων ἐν τῇ συνάξει, ἀνδρῶν ὀνομαστῶν· καὶ συνήχθησαν ἐναντίον τοῦ Μωυσέως καὶ ἐναντίον τοῦ Ααρών, καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς· Πολὺ ἐπαίρεσθε, ἐπειδὴ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἶναι ἁγία, ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ὁ Κύριος εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῶν· διὰ τί, λοιπόν, ὑψοῦτε ἑαυτοὺς ὑπεράνω τῆς συναγωγῆς τοῦ Κυρίου; Ἀριθμοὶ 16:1–3.

Ἡ ἀνταρσία τοῦ Κορέ, τοῦ 1888 καὶ τῆς 11ης Σεπτεμβρίου, παριστάνεται ὡς ἀρνήσιον ὑποταγῆς στὴν ἐκλογὴ τῆς ἐπιλεγμένης ἡγεσίας ἀπὸ τὸν Θεὸ, ἐνὸς ταυτοχρόνως τίθεται ἐμπιστοσύνη σὲ ἕνα ψευδὴ ὀρισμὸ τῆς συνάξεως τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἱερεμίας ἐντοπίζει τὸ ἴδιο φαινόμενο ὅταν οἱ στασιαστὲς ἰσχυρίσθησαν: «ναὸς Κυρίου, ναὸς Κυρίου εἶναι αὐτοί».

Ὁ λόγος που ἦλθε πρὸς τὸν Ἱερεμίαν ἀπὸ τὸν Κύριον, λέγοντας,

Στάσου στὴν πύλη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ κήρυξε ἐκεῖ τούτον τὸν λόγον καὶ εἰπέ: Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πάντες υμεῖς τοῦ Ἰούδα, οἱ εἰσερχόμενοι διὰ τῶν πυλῶν τούτων διὰ νὰ προσκυνήσητε τὸν Κύριον. Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ: Διορθώσατε τὰς ὁδοὺς σας καὶ τὰ ἔργα σας, καὶ θέλω σας κάμει νὰ κατοικήσητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Μὴ ἐμπιστεύεσθε εἰς λόγους ψευδεῖς, λέγοντες: Ναὸς τοῦ Κυρίου, Ναὸς τοῦ Κυρίου, Ναὸς τοῦ Κυρίου εἶναι οὗτοι.

Διότι, εάν πράγματι διορθώσετε τις οδούς σας και τα έργα σας· εάν πράγματι αποδώσετε κρίση μεταξύ ανθρώπου και του πλησίον αυτού· εάν δεν καταθλίβετε τον ξένο, τον ορφανό και τη χήρα, και δεν χύνετε αθώο αίμα εν τω τόπω τούτω, ούτε πορεύεσθε οπίσω άλλων θεών προς βλάβην σας· τότε θα σας εγκαταστήσω να κατοικείτε εν τω τόπω τούτω, εν τη γη την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας σας, εις τον αιώνα και έως του αιώνος.

Ιδού, σεις εμπιστεύεσθε εις λόγους ψευδείς, οι οποίοι δεν δύνανται να ωφελήσουν. Ιερεμίας 7:1–8.

Τα ψευδή λόγια των Ιουδαίων κατά την περίοδο του Ιερεμίας είναι τα ψευδή λόγια του Κορέ και των ομοφρόνων του, των στασιαστών του 1888 και, βεβαίως, των στασιαστών της 11ης Σεπτεμβρίου. Είναι τα ψεύδη κάτω από τα οποία κρύβονται οι μέθυσοι του Εφραΐμ στο εικοστό όγδοο κεφάλαιο του Ησαΐα.

Διά τούτο άκούσατε τόν λόγον του Κυρίου, άνδρες γλευασταί, οι άρχοντες του λαού τούτου του έν Ίερουσαλήμ. Έπειδή είπατε, Σνήψαμεν διαθήκην μετά του θανάτου, και μετά του ᾄδου εκάμαμεν συμφωνίαν· όταν διέλθη ή κατακλύζουσα μάστιξ, δέν θέλει ἔλθει ἐφ' ἡμᾶς· διότι εκάμαμεν τὸ ψεῦδος καταφύγιόν μας, και ὑπὸ τὸ ψεῦδος ἐκρύβημεν. Ήσαΐας 28:14, 15.

Είναι επίσης το ψεύδος που αντιπροσωπεύει έλλειψη αγάπης προς την Αλήθεια, η οποία επιφέρει ισχυρή πλάνη στη Β΄ Θεσσαλονικείς.

Και διά τούτο ὁ Θεός θέλει πέμψει εις αὐτοὺς ἐνέργειαν πλάνης, ὥστε νὰ πιστεύσωσι τὸ ψεῦδος· διὰ νὰ κατακριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ εὐαρεστηθέντες εις τὴν ἀδικίαν. 2 Θεσσαλονικεῖς 2:11, 12.

Τα «ψευδή λόγια» αντιπροσωπεύουν τη μωρή ιδέα ότι η εκκλησία είναι ο τόπος όπου βρίσκεται η σωτηρία, και όχι στους εκλεκτούς αγγελιοφόρους και στα εκλεκτά μηνύματά τους. Η σύνδεση μεταξύ Θεού και ανθρώπου επιτελείται και διατηρείται μόνο διά του Λόγου Του. Αυτός είναι ο Λόγος, και ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα εμῆ διά του Λόγου. Ο Χριστός αντιπροσωπεύεται διά των εκλεκτών αγγελιοφόρων Του και του μηνύματος που αυτοί παρουσιάζουν. Το να πιστεύει κανείς διαφορετικά σημαίνει ότι μισεί την Αλήθεια και πιστεύει το ψεύδος. Ο Ιερεμίας καταδικάζει τους Ιουδαίους που εμπιστεύονται στον ναό, υπενθυμίζοντάς τους τη Σηλώ, όπου βρισκόταν η Κιβωτός του Θεού από την είσοδο στη Γη της Επαγγελίας.

Διά τούτο, οὕτως θέλω πράξει εις τὸν οἶκον τούτον, ὃς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου, εις τὸν ὁποῖον σεῖς πεποιθάτε, και εις τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔδωκα εις ἐσᾶς και εις τοὺς πατέρας σας, καθὼς ἔπραξα εις τὴν Σηλώ. Καὶ θέλω σᾶς ἐκβάλλει ἀπὸ ἔμπροσθέν μου, καθὼς ἐξέβαλα πάντας τοὺς ἀδελφοὺς σας, ὅλον τὸ σπέρμα τοῦ Ἐφραΐμ. Διά τούτο, σὺ μὴ προσευχηθῆς διὰ τὸν λαὸν τούτον, μηδὲ ἀνάπεμψον κραυγὴν μηδὲ προσευχὴν δι' αὐτούς, μηδὲ κάμης πρὸς ἐμέ ἰκεσίαν· διότι δέν θέλω σε εἰσακούσει. Ίερεμίας 7:14–16.

Ο πονηρός Ηλεί και οι δύο πονηροί υιοί του, ο Οφνί και ο Φινεές, παραλληλίζονται και αντιστοιχούν προς τον Κορέ, τον Δαθάν και τον Αβειρών, επειδή επέτρεψαν να αναπτυχθεί μια κλιμακούμενη αποστασία, έως ότου έκλεισε ο καιρός της δοκιμασίας και οι τρεις πέθαναν την ίδια ημέρα, όπως και ο Κορέ, ο Δαθάν και ο Αβειρών. Όλοι τους πεθαίνουν κατά τον νόμο της

Κυριακής!

Στην εξέγερση του Κορέ στην 11η Σεπτεμβρίου, και στην αποστασία του Ηλεί, στην αποστασία των Ιουδαίων μέσα στη μαρτυρία του Ίερεμία και στῶν στασιαστῶν του 1888, ἀπορρίπτουν και ἐπαναστατοῦν ἐναντίον του μηνύματος και τῶν ἀγγελιοφόρων ἐκείνης τῆς περιόδου. Ἐκείνη ἡ περίοδος καταλήγει στὸν νόμο τῆς Κυριακῆς μετὰ ἀπὸ δύο δοκιμασίες. Ἡ πρώτη δοκιμασία ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν 11η Σεπτεμβρίου ἕως τὴν 18η Ἰουλίου 2020, και ἡ δεύτερη δοκιμασία εἶναι ἡ ἐκκαθάριση και ἡ σφράγιση ποὺ ἀπεικονίζονται ἀπὸ τὸ μήνυμα τῆς Κραυγῆς του Μεσονυκτίου. Ἀπὸ αὐτὴν τὴ διαδικασία του καθαρισμοῦ ὁ Γεδεὼν και οἱ τριακόσιοι του προετοιμάζονται για νὰ σαλπίσουν με τὶς σάλπιγγές τους, και τοῦτο πράττουν ὅταν ὁ Σαμουὴλ ἀνίσταται κατὰ τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς, ὅταν δηλαδὴ ἡ Κιβωτὸς αἰχμαλωτίζεται ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους. Τότε ἡ θριαμβεύουσα ἐκκλησία ὑψώνεται ὡς σημεῖον.

Αὐτὴ ἡ ἐκκλησία ἔχει βασιλέα, τον Δαβίδ κατ' ὄνομα, και προφήτη που ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τον Ιεζεκιὴλ και τον Σαμουὴλ, κατὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς Σηλῶ. Ἡ ἐκκλησία θα ἔχει ἐπίσης τὴν ιερωσύνη, ἡ οποία ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τον Ιωσήφ. Ὁ καιρὸς τῆς δοκιμασίας του νόμου τῆς Κυριακῆς εἶναι ἐκεῖ ὅπου το πυρ του Ἁγίου Πνεύματος ἐκχέεται χωρὶς μέτρο, ὅπως ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὴν ἑβδομη σφραγίδα. Το πυρ αὐτὸ καταστρέφει τοὺς ἄνδρες του ὀνόματος που ἐπαναστάτησαν μαζί με τον Κορέ, τον Δαθάν, τον Αβειρών, τον Ηλεί, τον Οφνί, τον Φινεές και τοὺς ἐπαναστάτες του 1888.

Αὐτὴ ακριβῶς ἡ φωτιά τῆς ἐκχύσεως του Ἁγίου Πνεύματος ἀποτελεῖ το ὑπόβαθρο του δράματος τῆς θριαμβεύουσας ἐκκλησίας. Ἡ ἐκκλησία παριστάνεται ἀπὸ τον βασιλέα Δαβίδ, τον προφήτη Ιεζεκιὴλ και τον Ιωσήφ τον ιερέα. Αὐτοὶ οἱ τρεῖς στέκονται μέσα στη φωτιά που καταστρέφει τοὺς 250 ἄνδρες ὀνομαστούς, ὅπως και ἡ φωτιά του Ναβουχοδονόσορος κατέστρεψε τοὺς ἄνδρες που ἐρίζαν τοὺς τρεῖς ἀξιους στην κάμινο. Ὡς θριαμβεύουσα ἐκκλησία, ολόκληρος ὁ κόσμος παρακολουθεῖ καθὼς ρίπτονται στην πύρινη κάμινο, και ξαφνικά ὁ Υἱὸς του Θεοῦ ἐμφανίζεται μαζί με τον προφήτη, τον ιερέα και τον βασιλέα τῆς ἐκκλησίας — που παριστάνονται ἀπὸ τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγώ. Τέσσερις τριακονταετείς μέσα στην πύρινη κάμινο, που ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀλήθεια ὅτι ἡ Θεότητα ἐνωμένη με τὴν ἀνθρωπότητα δεν ἀμαρτάνει!

Ὁ Κορέ, ὁ Δαθάν και ὁ Αβειρών, οἱ οποίοι εἶναι ἐπίσης ὁ Ηλεί, ὁ Οφνί και ὁ Φινεές, ἀποτελοῦν το ἀντίτυπο τῆς θριαμβεύουσας ἐκκλησίας, ἡ οποία συγκροτεῖται ἀπὸ προφήτη, ιερέα και βασιλέα. Αὐτοὶ οἱ τρεῖς εἶναι οἱ τριακόσιοι του Γεδεὼν, οἱ τρεῖς χιλιάδες ψυχές κατὰ τὴν Πεντηκοστή, οἱ τριακόσιοι Μιλλεριτικοὶ κήρυκες, τα τριακόσια διαγράμματα του 1843, οἱ οποίοι εἶναι τριάντα ἐτῶν ὅταν φθάνει ὁ νόμος τῆς Κυριακῆς και κατέρχεται πυρ ἐκ του ουρανοῦ. Με τον Ηλία, το πυρ ἦταν για να διακρίνει μεταξύ των ἀληθινῶν και των ψευδῶν προφητῶν. Το πυρ που κατέρχεται στο Λευιτικὸ τὴν «οἰδόνη» ἡμέρα, ὅταν ὁ Ααρὼν ἀρχίζει να υπηρετεῖ, καταναλῶνει τὴν προσφορά του Ααρὼν, ἡ οποία εἶναι ἡ προσφορά του Μαλαχία τρία, εὐπρόσδεκτη ὅπως κατὰ τα προηγούμενα ἐτῆ. Το ἴδιο αὐτὸ πυρ καταστρέφει ἐκείνους που προσφέρουν ξένο ἢ κοινὸ πυρ, ὅπως ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τον Οφνί και τον Φινεές, τοὺς υιοὺς του Ααρὼν.

Ὅταν ὁ Θεὸς ἐπικυρώνει τον ἀληθινὸ προφήτη με τον Ηλία, ἢ τον ἀληθινὸ ιερέα με τον Ααρὼν, το πυρ οδηγεῖ στον θάνατο των ψευδοπροφητῶν του Βάαλ, οἱ οποίοι εἶναι ἐπίσης ὁ Οφνί και ὁ

Φινεές. Ο Οφνί και ο Φινεές είναι οι υιοί του Ααρών· είναι η τελευταία γενεά ενός λαού της διαθήκης, ο οποίος εξεμένεται από το στόμα του Κυρίου κατά τον νόμο της Κυριακής.

«Αυτά δεν είναι τα λόγια της Αδελφής White, αλλά τα λόγια του Κυρίου, και ο αγγελιοφόρος Του τα έδωσε σε μένα για να τα δώσω σε εσάς. Ο Θεός σας καλεί να μη συνεργάζεστε πλέον με Αυτόν προς αντίθετους σκοπούς. Πολλή διδασκαλία δόθηκε σχετικά με ανθρώπους που ισχυρίζονται ότι είναι Χριστιανοί, ενώ αποκαλύπτουν τα γνωρίσματα του Σατανά, αντιστρατευόμενοι με πνεύμα, λόγο και πράξη την πρόοδο της αλήθειας, και ασφαλώς ακολουθούν την οδό στην οποία ο Σατανάς τούς οδηγεί. Μέσα στη σκληρότητα της καρδιάς τους έχουν αρπάξει εξουσία που σε καμία περίπτωση δεν τους ανήκει και την οποία δεν πρέπει να ασκούν. Λέγει ο μέγας Διδάσκαλος: “Θα ανατρέψω, θα ανατρέψω, θα ανατρέψω”. Οι άνθρωποι στο Battle Creek λέγουν: “Ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου είμαστε εμείς”, αλλά χρησιμοποιούν κοινό πυρ. Οι καρδιές τους δεν έχουν μαλακωθεί και υποταχθεί από τη χάρη του Θεού». Manuscript Releases, τόμος 13, 222.

Η «κοινή φωτιά» είναι εκείνη που χρησιμοποίησε ο υιός του Ααρών όταν άρχισε η ιερωσύνη. Ο αριθμός «81» είναι σύμβολο της ιερωσύνης, και στο Λευιτικόν, κεφάλαιο οκτώ, εδάφιο ένα, απεικονίζονται οι επτά ημέρες καθαρισμού και καθιερώσεως του ιερέως. Τα ενδύματά τους αφαιρούνται και αντικαθίστανται με τα ενδύματα του Επουρανίου Αρχιερέως, όπως απεικονίζεται στο όραμα του Ζαχαρία περί του Ιησού και του αγγέλου στο τρίτο κεφάλαιο. Οι 300 στον Ζαχαρία παρουσιάζονται ως «άνδρες σημείου», διότι αντιπροσώπευαν στην ιστορία τον χρόνο κατά τον οποίο ο Θεός αφαιρεί τις ανομίες του λαού Του, που είναι ο νόμος της Κυριακής, όταν η εκκλησία μεταμορφώνεται από στρατευομένη σε θριαμβεύουσα. Μετά από επτά ημέρες καθιερώσεως, άρχισαν να υπηρετούν κατά την όγδοη ημέρα.

Και δεν θέλετε εξέλθει από της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου επί επτά ημέρας, έως ότου συμπληρωθούν αι ημέραι της καθιερώσεώς σας· διότι επί επτά ημέρας θέλει σας καθιερώσει. Λευιτικόν 8:33.

Η όγδοη ημέρα είναι σύμβολο του ογδού, ο οποίος είναι εκ των επτά, της μετατροπής της Λαοδίκειας σε Φιλαδέλφεια, των οκτώ ψυχών που ήσαν στην κιβωτό του Νώε, της ογδός ημέρας της περιτομής και της ογδός ημέρας της αναστάσεως. Εκείνη η ημέρα είναι ο νόμος της Κυριακής, όταν η θανατηφόρος πληγή του παπισμού θεραπεύεται, και επομένως, αναστημένο, γίνεται το όγδοο, το οποίο είναι εκ των επτά.

Και ἐγένετο τῇ ὀγδῷ ἡμέρᾳ, ὅτι ὁ Μωϋσῆς ἐκάλεσε τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ. Λευιτικόν 9:1.

Την όγδοη ημέρα, οι ιερείς άρχισαν να υπηρετούν, αλλά οι υιοί τού Ααρών προσέφεραν «κοινό πυρ». Οι Αντβεντιστές ισχυρίζονται ότι είναι ο ναός τού Κυρίου, και η Αδελφή Ουάιτ προσδιόρισε αυτόν τον ισχυρισμό ως κοινό πυρ. Όχι μόνον είναι ψεύδος, αλλά είναι και κοινό πυρ, σε αντίθεση προς το άγιο πυρ. Το άγιο πυρ είναι το μήνυμα της Κραυγής τού Μεσονυκτίου, και το κοινό πυρ είναι το παραποιημένο μήνυμα περί ειρήνης και ασφάλειας, το οποίο θα είναι το τελευταίο μήνυμα που θα διακηρυχθεί από τους άλαλους κύνες που αρνήθηκαν να γαυγίσουν και να δώσουν προειδοποιητικό μήνυμα. Στο ένατο κεφάλαιο, ο Ααρών προσφέρει τη θυσία, και πυρ κατέρχεται

από τον ουρανό και καταναλώνει τη θυσία. Έπειτα οι δύο πονηροί υιοί του προσφέρουν κοινό πυρ, και το πυρ τού Θεού τούς καταναλώνει.

Και ὁ Ἀαρὼν ὕψωσε τὸ χέρι αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ κατέβη ἀφ’ οὐρανοῦ προσέφερε τὴν περὶ ἁμαρτίας προσφορὰν, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ τὰς θυσίας εἰρήνης. Καὶ ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἀαρὼν εἰσῆλθον εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐξεληθόντες εὐλόγησαν τὸν λαόν· καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἐφάνη εἰς πάντα τὸν λαόν. Καὶ πῦρ ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ κατέφαγεν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ τὰ στέατα· ὅπερ ἰδὼν πᾶς ὁ λαός, ἀνεβόησαν καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. Καὶ ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Ἀβιουδ, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρὼν, ἔλαβεν ἕκαστος τὸ θυμιατήριον αὐτοῦ, καὶ ἔθεσαν ἐν αὐτῷ πῦρ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ’ αὐτὸ θυμίαμα, καὶ προσήνεγκαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πῦρ ἀλλότριον, τὸ ὅποιον δὲν προσέταξεν εἰς αὐτούς. Καὶ πῦρ ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ ἀπέθανον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Λευιτικόν 9:22–10:2.

Οι ἄνδρες του Battle Creek εἶναι τὸ σύγχρονο Συνέδριον, τὸ ὁποῖο ἐμπιστεύεται τὴν ἐκκλησιαστικὴν τοῦ δομῆ περισσότερο ἀπὸ τὸ μήνυμα τοῦ Ἀληθινοῦ Μάρτυρος πρὸς τὴν Λαοδικεῖαν. Ὁ Ἀληθινὸς Μάρτυς πρὸς τὴν Λαοδικεῖαν εἶναι ὁ Χριστός, καὶ αὐτὸς οὐδέποτε μεταβάλλεται, καὶ πάντοτε χρησιμοποιοῦσε ἄνδρες τῆς δικῆς Του ἐκλογῆς γιὰ νὰ παρουσιάσουν τὸ μήνυμα σὲ ἕνα λαὸν ποὺ ἐκδήλωνε τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Λαοδικεῖας. Δὲν ὑπάρχει τίποτε νέο ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Ἐπέλεξε τὸν Μωϋσῆ, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐκπαιδευθεῖ μόνον ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐπὶ σαράντα ἔτη, καθὼς εἶχαν ἐκπαιδευθεῖ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ ἐξάδελφός του Ἰωάννης. Ἐπέλεξε τὸν Μωϋσῆ, τὸν Χριστὸν καὶ τὸν Ἰωάννην ὡς παραδείγματα ἐκείνων ποὺ ἐκπαιδεύθησαν ἐκτὸς τοῦ ἐπίσημου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος. Ἡ Ναζαρέτ ἀποτελεῖ σύμβολον ἑνὸς προσώπου ποὺ ἔχει ἐκλεγεί, ὅπως συνέβη μετὰ τοὺς νεοεμφανιζόμενους· τὸν Jones καὶ τὸν Waggoner, στὴν ἀνταρσία τῆς Μινεάπολης τοῦ 1888. Ἡ Ναζαρέτ ἀντιπροσωπεύει τὴν κλήση καὶ τὴν ἀφιέρωση ἑνὸς ἐκλεκτοῦ ἀνδρα, ἀλλὰ ὁ ἐκλεκτός ἀνδρας εἶναι πολίτης μιᾶς πόλεως ποὺ περιφρονεῖται.

Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Ἰωάννης 1:46.

Αἱ τραλαίζουσαι γλώσσαι τοῦ Ἡσαΐου 28 ἀντιπροσωπεύουν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦλθαν ἐκ τῆς Ναζαρέτ. Μετὰ τὴν ἐπισημοποίησιν τοῦ μηνύματος τοῦ Μίλλερ τοῦ 1831, τὸ μήνυμα ἐνεδυναμώθη διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς προφητείας τοῦ δευτέρου οὐαί, προτυπούσης τὴν ἐκπλήρωσιν μιᾶς προφητείας τοῦ τρίτου οὐαί κατὰ τὴν 11ην Σεπτεμβρίου. Θὰ πραγματοποιθῶμεν τὴν τρίτην Μεσσιανικὴν προφητείαν εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

«Τρεῖς νύχτες πρὶν καεῖ τὸ γραφεῖο τοῦ Review, βρισκόμουν σὲ ἀγωνία ποὺ λόγια δὲν μποροῦν νὰ περιγράψουν. Δὲν μποροῦσα νὰ κοιμηθῶ. Περπατοῦσα μέσα στο δωμάτιο, προσευχόμενη στὸν Θεὸν νὰ ἐλεήσει τὸν λαὸν Του. Τότε μοὺ φάνηκε ὅτι βρισκόμουν στὸ γραφεῖο τοῦ Review μετὰ τοὺς ἄνδρας ποὺ εἶχαν τὴν διοίκησιν τοῦ ἰδρύματος. Προσπαθοῦσα νὰ τοὺς μιλήσω καὶ ἔτσι νὰ τοὺς βοηθήσω. Ἐνας ἔχων ἐξουσία σηκώθηκε καὶ εἶπε: “Λέγετε, Ναὸς τοῦ Κυρίου, ναὸς τοῦ Κυρίου εἰμεθα εμεῖς· ἐπομένως, ἔχουμε ἐξουσία νὰ πράττουμε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ ἄλλο πρᾶγμα. Ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπαγορεύει πολλὰ ἀπὸ ὅσα προτείνετε νὰ κάνετε.” Κατὰ τὴν πρώτην ἔλευσίν Του, ὁ Χριστὸς καθάρισε τὸν Ναὸν. Πρὶν ἀπὸ τὴν δευτέραν ἔλευσίν Του θὰ καθάρισαι πάλιν τὸν ναὸν. Ἦταν ἐκεῖ

καθαρίζοντας τον ναό. Γιατί; Επειδή είχε εισαχθεί εμπορικό έργο, και ο Θεός είχε λησμονηθεί. Με βιασύνη εδώ και βιασύνη εκεί και βιασύνη κάπου αλλού, δεν υπήρχε καιρός να σκέπτονται τον ουρανό. Παρουσιάστηκαν οι αρχές του νόμου του Θεού, και άκουσα να τίθεται η ερώτηση: “Πόσο από τον νόμο έχετε υπακούσει;” Τότε ελέχθη ο λόγος: “Ο Θεός θα καθαρίσει και θα εξαγνίσει τον ναό Του με την οργή Του.”»

«Εν τοις οράμασι της νυκτός είδα μίαν πύρινην ρομφαίαν υψωμένην υπεράνω του Battle Creek.»

«Αδελφοί, ο Θεός ενεργεί με σοβαρότητα απέναντί μας. Θέλω να σας πω ότι, αν, ύστερα από τις προειδοποιήσεις που δόθηκαν με αυτές τις τυρκαγιές, οι ηγέτες του λαού μας εξακολουθήσουν να προχωρούν όπως έκαναν στο παρελθόν, υψώνοντας τον εαυτό τους, ο Θεός θα πάρει κατόπιν τα σώματα. Τόσο βέβαια όσο ζει Εκείνος, θα τους μιλήσει με γλώσσα την οποία δεν θα μπορέσουν να μην κατανοήσουν.»

«Ο Θεός μάς παρακολουθεί για να δει αν θα ταπεινωθούμε ενώπιόν Του ως μικρά παιδιά. Λέγω τώρα αυτά τα λόγια, ώστε να έλθουμε προς Αυτόν με ταπείνωση και συντριβή και να μάθουμε τι απαιτεί από εμάς.» Publishing Ministry, 170, 171.

«Το μήνυμα για τον καιρό αυτόν δεν είναι: “Ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου είμεθα εμείς.” Ποιους δέχεται ο Κύριος ως σκευή προς τιμήν; — Εκείνους που συνεργάζονται με τον Χριστό· εκείνους που πιστεύουν την αλήθεια, που ζουν την αλήθεια, που διακηρύττουν την αλήθεια σε όλες τις πτυχές της.» Review and Herald, 22 Οκτωβρίου 1903.

«Αυτά δεν είναι τα λόγια της Αδελφής White, αλλά τα λόγια του Κυρίου, και η αγγελιοφόρος Του τα έδωσε σε εμένα για να τα δώσω σε εσάς. Ο Θεός σας καλεί να μη συνεργάζεστε πλέον μαζί Του με αντιτιθέμενους σκοπούς. Δόθηκε πολλή διδασκαλία σχετικά με ανθρώπους που ισχυρίζονται ότι είναι Χριστιανοί, ενώ φανερώνουν τα γνωρίσματα του Σατανά, αντιμαχόμενοι με πνεύμα, λόγο και πράξη την πρόοδο της αλήθειας, και ασφαλώς ακολουθούν την οδό στην οποία τους οδηγεί ο Σατανάς. Μέσα στη σκληρότητα της καρδιάς τους έχουν αρπάξει εξουσία που κατά κανέναν τρόπο δεν τους ανήκει και την οποία δεν θα έπρεπε να ασκούν. Λέγει ο μέγας Διδάσκαλος: “I will overturn, overturn, overturn.” Οι άνθρωποι λένουν στο Battle Creek: “The temple of the Lord, the temple of the Lord are we”, αλλά χρησιμοποιούν κοινό πυρ. Οι καρδιές τους δεν έχουν μαλακωθεί και υποταχθεί από τη χάρη του Θεού». Manuscript Releases, τόμος 13, 222.